

sige, det er ligefrem rørende at høre den Kærlighed og den Hensyntagen, der pludselig er kommet til Erhvervsorganisationerne fra Venstres, fra Venstres Regerings, fra Socialdemokraternes Side, i det hele taget fra alle de andre Partier; det er rørende, hvorfor de pludselig tager saa meget Hensyn til Erhvervsorganisationerne. Mon det ikke skulde være, fordi det tilfældigvis denne Gang passer i Krammet? Der er jo noget, som Erhvervsorganisationer forstaar sig paa, og der er andet, som de ikke forstaar sig paa: det gaar med Erhvervsorganisationer som med andre Institutioner og Mennesker. Er der noget, som f. Eks. erhvervsdrivende forstaar sig paa, er det den praktiske Maade at faa noget fortoldet paa, og da Erhvervsorganisationerne forklarede den nuværende højttærende Regering, hvor umuligt det var at forbinde Værditold med Kreditoplæg, kunde de demonstrere det paa den tydeligste Maade i deres Butikker og Lagre; men Regeringen vendte det døde Øre til, og vi har desværre mange Bestemmelser i Toldloven, hvor disse to Ting til stor Skade for dansk Erhverv og netop dansk Eksport-erhverv er bundet uløseligt sammen. Hvorfor er det da nu saa vigtigt, da der er Tale om noget, hvor Erhvervene dog ifølge Sagens Natur, og det vil de vedkommende Organisationer være de første til at erkende, kun kan beskæftige sig med den ene Side af Sagen, den økonomiske, og ikke med den politiske, hvorfor i al Verden er det nu saa vigtigt at følge dem? Ja, Grunden er naturligvis, at man gerne vil skyde Ansvaret over i disse Erhvervsorganisationers Sko; men det nytter ikke noget: det politiske Ansvar vil dog komme til at paahvile i første Række Udenrigsministeren, i anden Række den Rigsdag, som vedtager Traktaten.

Den ærede Ordfører for Venstre (Hauch) dristede sig til for kort Tid siden fra denne Plads at sige, at der var ingen Tvivl om, at der kunde afsættes adskillige industrielle Produkter i Rusland, naar vi fik denne Traktat. Saa er det da aldeles mærkeligt, at Industriraadet er i største Tvivl om det. Det er i saa stor Tvivl om det, at det siger: Naar vi faar denne Traktat, vil vi sende en Mand over for at se, om der er nogen Muligheder. Man maa altsaa være i stor Tvivl om det, for ellers vilde man ikke udsende en Mand for at undersøge, om der var Muligheder, men vilde i Stedet for straks have oplyst, at det og det kan vi blive af med. Industriens Standpunkt i denne Sag er i Virke-

ligheden, at de i sin Tid i Rusland interesserede Firmaer vil skillinge et mindre Beløb sammen, for at en Mand, naar vi har faaet denne Overenskomst, kan drage til Rusland for at se, om der er nogen Muligheder, om der er nogen Chancer. Men derfra og til at paastaa, at der er Chancer, er der dog et betydeligt Spring, og dette Spring tog Venstres ærede Ordfører gladelig, jeg vil antage i sin Ukynlighed.

Nej, denne Traktat byder destoværre ikke Erhvervene noget, og Erhvervenes sande Venner vil derfor ogsaa sige: Lad os se at faa den forbedret, og det er det, vi har sagt for vort Vedkommende. Det minder fuldstændig om den lille, jeg tror Kaalund'ske, Fabel, hvor to Høner kommer op at skændes om et lille Korn, og da den ene lille Høne har fordrevet den anden og skal til at spise Kornet, staar der saa smukt: Den saa, og den saa, og saa var det ikke andet end en lille Stump af et Straa. Denne Traktat vil vise sig at være en lille Stump af et Straa, og derfor er de de kloge, der siger: I maa endelig ikke vente jer noget af denne Traktat, der kommer ikke noget ud af den, det er saamænd ikke, fordi vi venter os noget.

Det er da ganske besynderligt, at man netop udfolder disse Anstrengelser og stiller Danmark i den vanskelige Situation, som jeg før har skildret, naar der er saa grumme lidt at opnaa. Thi medens det er et tomt Bæger, der rækkes os, faar Bolschevikkerne et pladderfuldt: de faar iskænket i bredfuldt Maal. De faar for det første alle Fordelene af dansk Lov paa alle Punkter. De faar Lov til Indførsel og Udførsel, og deres Delegationer faar ogsaa Ret dertil — det er igen noget ganske nyt, at Gesandtskaber kan sidde og slutte økonomiske Overenskomster. De har faaet deres Hjertens Ønske opfyldt: at udnytte Københavns fortrinlige Beliggenhed, som netop den ærede Ordfører for Venstre skildrede; med glimrende Farver skildrede han, hvorledes København laa saa bekvemt for Rusland, eller maaske var det Rusland, der laa bekvemt for København, men det maa jo være gensidigt — her er der altsaa dog noget *gensidigt* i Modsætning til Traktaten, hvor der ikke er noget gensidigt: med Hensyn til Beliggenheden er der noget gensidigt, men efter Traktaten er der ikke noget gensidigt for os, for vi kan ikke komme ind i Rusland undtagen efter den høje Sovjetergerings Forgodtbefindende, naar det passer den. Og er det ikke ejen-